
HET SPOOK VAN HARLES

Gedurende de Limburgse Successieoorlog (1280-1288) werd door toedoen van Wennemar van Gemmenich het eens zo machtig kasteel "Huis Schild" te Harles met de grond gelijk gemaakt. De laatste bewoonster Jonkvrouw Machteld van Schild kwam daarbij met haar zonen Elmar en Fulco om het leven. Veel tranen zullen hiervoor niet geplengd zijn want de bewoners van Schild stonden vooral bekend voor hun gierigheid en hebzucht. Geen greintje medelijden met armen; ongelukkigen en hongerigen die aanklopten werden weggejaagd.

De ziel van de Jonkvrouw kon geen rust vinden in haar graf en sommige mensen hadden het zien spoken rond de ruïne.

Sjang Savelsberg was op bezoek geweest bij familie in Gemmenich en laat in de nacht keerde hij door de bossen naar Harles terug. Hij meende een afkorting te nemen maar, door de duisternis misleid, stond hij opeens bij de ruïne van het Schild. Toen hij twaalf slagen uit de toren van de Vijlenerkerk, hoorde kon hij zich weer oriënteren. Maar op hetzelfde moment hoorde hij een vreemd gedruis, alsof er een wind opstak. Het werd plotseling heel helder en er verscheen een dame in sneeuw witte kleren met een donkere sluier om het hoofd zodat haar gelaat niet te zien was. Sjang viel buiten zichzelf van angst op zijn knieën en begon te bidden.

Toen de dame hem vroeg wat hij hier deed vertelde Sjang met bevende stem dat hij verdwaald was. De verschijning sprak: "Ik ben de kasteelvrouw die bij de verwoesting van het kasteel door de soldaten gedood werd. Ik bezat veel geld en juwelen die ik hier begraven heb. Omdat ik nooit iets gedaan heb voor mijn arme en behoeftige medemensen moet ik hier ronddwalen totdat deze schatten goed besteed zullen zijn. Luister nu goed wat je moet doen. Op Oudejaarsnacht moet je hier terugkomen en je mag één helper meebrengen. Trek een paar laarzen aan en steek wat brood bij je en tevens twee nieuwe schoppen. Zodra de klok van Vijlen twaalf slagen heeft laten horen begin je op de plek, waar ik nu een berkenboompje

---

---

plant, te graven. Op een diepte van acht voet zul je drie kisten vinden. De eerste is voor de pastoor van Vijlen, de tweede voor die van Holset en de derde is voor jullie. Onder het graven mag geen enkel woord gesproken worden en moeten jullie bidden voor mijn zielenrust". Weg was de verschijning en Sjang maakte dat hij vlug thuis kwam.

Ploats waar kasteel Het Schild eens zou hebben gestaan.

Foto: H.Lux

Samen met zijn zwager Karl, die wel oren had naar zo'n buitenkansje, togen de twee schatgravers met Oudjaar op pad, gewapend met brood, laarzen en twee nieuwe schoppen.

Niet lang nadat zij het berkenstammetje hadden gevonden sloeg de klok van Vijlen twaalf dreunende slagen. Zwijgend begonnen de beide mannen te graven tot Karl opeens op iets hards stiet dat een hol geluid gaf. "Sjang, ik geloof dat we een kist te pakken hebben!", riep hij blij. Nauwelijks was hij uitgesproken of zij hoorden het rammelend geluid van geldstukken, een plof en de kisten zonken weg in de diepte. Nog lange tijd kon Sjang zijn zwager niet zien of luchten en de mare gaat dat rond de ruïne van het Schild de ziel van Machteld nog steeds ronddoelt.

MIEL SCHURGERS †
